

BLIR IKKE ALLTID SOM MAN HADDE TENKT.....

Har skjønt at jeg har blitt utfordret til å skrive en historie, og det er selvfølgelig bare hyggelig. I og med at jeg begynner å bli en gammel mann, og tiden går, er det kanskje på sin plass å presentere seg selv nærmere.

Jeg heter Tor Paulsen og hadde godkjent tjenestehund fra 1990 til 2000. Jeg ”brukte” opp et par tjenestehunder, Bjørnulvs Fabian og Bjørnulvs Cito. Har registrert at det er fortsatt noen igjen på hundetjenesten som jeg jobbet med, kan ikke skjønne annet enn at det må begynne å gro mose på noen av disse, eller hva Kai....Har også fått med meg at noen har kommet tilbake. Dagens Pøb Geir Sandvold var min divisjonsleder en periode. Antar at noe av årsaken til at Geir har kommet tilbake er at han husket hundetjenesten som et veldig bra arbeidssted. Jeg husker tilbake på hundetjenesten med et smil. Det var morsomt, mange gode kollegaer, mange spennende oppdrag og mange gode erfaringer å ta med seg videre. Det å løse oppdrag sammen med en hund som man har lagt ned så mye arbeid i, gir et ”kick” når man lykkes.

Tenkte jeg skulle dra en røverhistorie om et angrep som ikke akkurat ble som jeg hadde tenkt. Vi hundefolk har jo en tendens til å dra de historiene som funket og som vi husker med glede, men de man ikke snakker om er vel kanskje de man lærer mest av...

Jeg snurrer tiden tilbake og minnes nok en drittkjedelig nattvakt. Jeg har en formening om at innsatsen på den tiden var over gjennomsnittet. Jaktlysten var høy, og endelig ga det resultater. På morgenkysten møtte vi en Mazda 626 som min makker Knut Larsen fikk los på, og idet vi snudde politibilen var biljakten i gang. Jeg hadde relativt nylig fått godkjent hund nummer to, og han var ikke innkjørt ennå. Men det var viktig å få erfaring på hunden, og her øynet jeg et håp.

Biljakten gikk rundt omkring på området Bislet noen runder før den stålne bilen kjørte seg dønn fast i Krumgata. Før biltyvene rakk og forlate bilen hadde jeg rukket og kjørt innøvde prosedyrer inne i bilen slik at Cito fokuserte riktig. To menn løp fra bilen, og jeg løp det jeg greide etter biltyvene, samtidig som jeg ropte på Cito. Knut Larsen gjorde selvfølgelig alt riktig og slapp ut Cito som kom som en kanonkule etter meg.

Jeg anropte den bakerste biltyven flere ganger uten at det hjalp. Etter hvert kom Cito opp på siden av meg, og straks hunden fikk se den løpende mistenkte så jeg at han giret ned et hakk og farten økte. Cito løp det han greide etter biltyven og jeg rakk og tenke:”Jøss, dette ser jo veldig bra ut”...

Idet hunden nærmer seg den mistenkte ser jeg at den mistenkte ser seg over skulderen og han får se hunden. Da gjorde mistenkte noe som jeg aldri har sett verken før eller seinere. Mistenkte vrenger jakka av seg, slik at det blir luft mellom ryggen og jakka. Samtidig så kaster han seg ned på kne, slik at han sklir på knærne bortover asfalten. Idet hunden når igjen mistenkte, biter hunden seg kontant fast i ryggen på mistenkte. Mistenkte vrenger samtidig jakka elegant av seg, og løper selvfølgelig videre. Cito er kjempefornøyd og blir stående og filleriste den jakken alt det han er kar om. Jeg kjenner at dette ble ikke helt som jeg hadde tenkt....Jeg prøver på en forsiktig slipp, uten at det hjalp noe, den jakke ble vel om mulig ristet enda mer....

Jeg kjente at jeg begynte å bli lettere irritert, og kommando ordene kom i rask rekkefølge, slipp, slipp for svarte, ta mannen, slipp osv.....

Det hjalp egentlig ingen ting på humøret da Cito endelig så mistenkte igjen og begynte å løpe etter han, men med JAKKA I MUNNEN!!! Cito løp, snublet i jakke og alt ble selvfølgelig bare tullball.....

Det endte med mistenkte hoppet over gjerdet til gamle Rikshospitalet og borte ble han... Jeg har vel aldri søkt så lenge noen gang etter noen biltyver. Fant de aldri selvfølgelig.

Et lite plaster på såret var at mistenkte hadde vært så elskverdig å legge fra seg legitimasjonen i jakke som Cito hadde i munnen.

I ettertid er jo dette en god historie som jeg har ledd av mange ganger. Det førte også til at treningen måtte legges om litt. Jeg visste jo at jeg hadde en konflikt med Cito i forbindelse med byttet som jeg måtte løse. I tillegg ble det noen treningstimer på kasting av armer, jakker, baller og andre "lure" ting..... Hensikten var å få Cito til å skjønne hva det egentlig dreide seg om☺

Det som tidligere var mitt yrke, har nå blitt min heltids hobby. Instruerer fortsatt for hundeklubber, NRH og forsvaret. I tillegg har jeg hatt et par kull på mine tisper. Som mange andre forsøker jeg å få frem hunder som er friske og virker☺ tar sjansen på å vise til hjemmesiden www.bjornulvsgrappa.com

Benytter anledningen til å hilse til alle hundevenner og utfordrer min kamerat og kollega Jon Birger Skanke på Helikoptertjenesten til å komme med en av sine røverhistorier. Jeg vet også at min gamle makker Hans Olaf Lunde har noen gode historier å by på....

Tor